

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/271/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712212757
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6712212757.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Daniely Maštalírovej v právnej veci navrhovateľa N. S. s miestom podnikania T. G. XX, XXX XX Y., IČO:33 288 143, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, advokátom so sídlom Vajnorská 20, 831 03 Bratislava proti odporcovi IMMO-FINANZ HOLDING, spol. s r. o. sídlo Janka Kráľa 140/1, 962 71 Dudince, IČO:44 644 167, zastúpenému JUDr. Jánom Geregom, advokátom, Advokátska kancelária GEREG & MESSINGEROVÁ so sídlom Horná Strieborná 4, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 1.582,45 s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8Cb/24/2012-279 zo dňa 4. februára 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 8Cb/24/2012-279 zo dňa 4. februára 2015 potvrdzuje

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh zamietol a rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným okresnému súdu na 16. 8. 2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1.582,45 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26. 3. 2011 do zaplatenia, na tom skutkovom základe, že odporca si ako kupujúci objednal u navrhovateľa ako predávajúceho vodu a plynno inštalačný materiál, ktorý je bližšie špecifikovaný na faktúre K11024 zo dňa 11. 3. 2011 s tým, že odporca za tento materiál sčasti zaplatil dňa 11. 3. 2011 zálohovú platbu vo výške 500,--Sk. Navrhovateľ uvedenú úhradu realizovanú odporcom zaradil do svojho účtovníctva a vystavil o prijatí pokladničný doklad. Tovar bol podľa objednávky odporcu odovzdaný navrhovateľom v prevádzkárni navrhovateľa. Tovar špecifikovaný na faktúre č. K11024 odobral odporca z prevádzkárne dňa 11. 3. 2011 a tento prevzala od navrhovateľa F. H., ktorú na prevzatie faktúry poveril I. D., konateľ odporcu. Faktúra bola na sumu 2.082,45 eur, prevzatie faktúry potvrdila pani H. vlastnoručným podpisom na predmetnej faktúre, ktorá platí ako dodací list. Po odporcom vykonanom čiastočnej úhrade spočívajúcej v zaplatení zálohovej platby vo výške 500,--eur, zostala faktúra neuhradená vo výške 1.582,45 eur. Splatnosť faktúry nastala dňa 25. 3. 2011. Navrhovateľ vyzval odporcu k zaplateniu neuhradenej faktúry, v liste odporca uviedol, že neeviduje predmetnú faktúru č. K 11024 a údajne neeviduje voči navrhovateľovi žiadny iný záväzok.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 8Cb/24/2012-130 zo dňa 9.4.2013 tak, že návrh zamietol. Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 41Cob/223/2013 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu poukázal na predmetné uznesenie odvolacieho súdu, podľa ktorého má okresný súd uskutočniť konfrontáciu medzi F. H. a svedkami, ktorí tvrdili, že prikázala prerobiť faktúru, v prípade potreby opätovne vypočúť odporcu k tomu, kto uhradil sumu 500,--eur, a ak platbu nespochybní, okresný súd vykoná dokazovanie, prečo odporca uhradil za faktúru K11024

sumu 500,--eur, ak tvrdí, že nikoho na prevzatie tovaru nespĺnomocnil. Zároveň mal súd zistiť, že ak bola predmetná faktúra doručená učitárni odporcu, čo potvrdila vo svojej výpovedi svedkyňa H., či si uvedenú faktúru odporca zaevidoval vo svojom účtovníctve, či si zaevidoval čiastočnú úhradu vo výške 500,--eur z tejto faktúry, a prečo odporca vôbec sumu 500,--eur a na základe čoho navrhovateľovi uhradil. Opätovne bude zisťovať, či skutočne F. H. pri prepísaní faktúry na spoločnosť odporcu konala na príkaz konateľa odporcu tak, ako to uviedli svedkovia.

Okresný súd ďalej uviedol, že z písomného vyjadrenia odporcu okrem iného zistil, že predkladá faktúru č. K11114 vystavenú navrhovateľom pre odberateľa spoločnosť Baumag s. r. o. s dátumom vystavenia 12.8.2011, a to na základe dodacieho listu K11024, na základe výdajok D. a D. zo dňa 11.3.2011. Predložil príjmový pokladničný doklad príjemcu N. S. zo dňa 19.2.2011 na sumu 500,--eur od platiteľa Baumag, s. r. o. ako zálohu na tovar. Navrhovateľ stále tvrdil, že nikdy nevystavil žiadnu faktúru pre odberateľa spoločnosť Baumag, s. r. o. a tvrdil, že v r. 2010 a 2011 neprijal od spoločnosti Baumag, s. r. o. žiadnu zálohovú platbu, čo je podľa názoru okresného súdu v priamom rozpore s predkladanými listinnými dôkazmi. Navrhovateľ dňa 11.3.2011 prerobil faktúru č. K11024 z odberateľa Baumag, s. r. o. na odberateľa Immo-Finanz-Holding, s. r. o. bez toho, aby v konaní preukázal, že na takúto zmenu bol oprávnený a uvedené spoločnosti s touto zmenou súhlasili. Poukázal na to, že navrhovateľ síce vystavil príjmový pokladničný doklad na prijatú zálohu vo výške 500,--eur od platiteľa Immo-Finanz-Holding, s. r. o., pričom nikdy vierohodne nepreukázal a neidentifikoval osobu, ktorá mu túto zálohu v mene spoločnosti Immo-Finanz-Holding, s. r. o. zaplatila. Spoločnosť odporcu dňa 11.3.2011, ako aj v období tohto roku mohla platne konať iba prostredníctvom štatutárneho orgánu v zmysle výpisu z obchodného registra, ktorým boli štyria konatelia a mohli konať výlučne spoločne. Okresný súd ďalej uviedol, že v novom dokazovaní vyplynuli ďalšie skutočnosti, ktoré podľa súdu neboli v prospech navrhovateľa, čo s týka jeho tvrdení, že tovar bol dodávaný pre spoločnosť odporcu, ale práve naopak v jeho neprospech. Táto skutočnosť predovšetkým vyplýva zo samotného vystaveného pokladničného dokladu, ktorý vystavil sám navrhovateľ. Bolo zistené, že samotný navrhovateľ prijal uvedenú sumu od spoločnosti Baumag, s. r. o. a výpoveďami svedkov N. H. bolo preukázané tak v rámci tohto konania ako aj v rámci trestného stíhania a vyšetrovacieho spisu, že túto sumu zaplatil N. H.. N. S., ako aj ostatní pracovníci ako aj samotný N. H. nespochybnili a tvrdili, že N. H. pracoval pre spoločnosť Baumag, s. r. o., nikdy nepracoval pre spoločnosť odporcu. To, že pre túto spoločnosť pracoval on, bolo potvrdené viacerými výpoveďami, jednak samotného N. H., I. D., F. H., O tom, že pre túto spoločnosť pracoval, potvrdil aj D. T.. Z uvedeného vyplynulo, že suma 500,--eur, ktorá bola zaplatená ako záloha za tovar nebola platená v mene spoločnosti odporcu. Na doklade, ktorý sa nachádza na č. I. 9b spisu sa nachádza pečať a podpis navrhovateľa, ktorý tento pokladničný doklad vystavil sám, pričom odporca tvrdil, že navrhovateľovi nikdy 500,--eur nezaplatil. Súd mal za preukázané, že kúpna zmluva bola uzatvorená medzi navrhovateľom a spoločnosťou Baumag, s. r. o. a nie spoločnosťou odporcu. Poukázal aj na vyšetrovací spis a na výpoveď F. H. a na jej predchádzajúcu výpoveď v tomto konaní, ktorá jednoznačne povedala, že nikdy nepracovala pre odporcu, pracovala len pre spoločnosť Baumag, s. r. o., aj to len na základe písomných poverení, pričom ona nemala nikdy písomné poverenie preto, aby mohla preberať nejaké faktúry. Predmetnú faktúru týkajúcu sa tohto podania si nepamätá, nepamätá si, na základe čoho ju kázala prerobiť, resp. či ju kázala prerobiť. Skutočnosť, že im faktúru kázala prerobiť pani H., potvrdil jedine navrhovateľ a I. R., ale skutočnosť, že to kázal urobiť I. D. ako konateľ odporcu nepotvrdil žiaden z účastníkov, pretože H. to počul len od navrhovateľa. Nepočul, že by I. D. toto kázal urobiť F. H.. Podľa súdu zo strany navrhovateľa ide o konanie, kde aj on si bol vedomý tej skutočnosti, že uvedený tovar bol vydávaný spoločnosti Baumag, s. r. o. Samotný navrhovateľ hodnoverným spôsobom nepreukázal, z akého dôvodu duplicitne bol ním ako dodávateľom vydaný list o prevzatí toho istého tovaru aj na spoločnosť Baumag, s. r. o. dňom 11.3.2011 (č.l.59 - 61) s tým, že na tomto liste je jednoznačne uvedený odberateľ Baumag, s. r. o., podpísal to N. H. a navrhovateľ vedel, že N. H., ktorý uvedenú výdajku podpísal pracuje pre spoločnosť Baumag, s. r. o. a nie pre spoločnosť odporcu. Okresný súd poukázal aj na výpoveď svedka N. Q., ktorý robil účtovníctvo pre odporcu a potvrdil, že nikdy predmetná faktúra nebola v účtovníctve odporcu zaúčtovaná a nebola zaúčtovaná ani predmetná záloha za vydanie tovaru vo výške 500,--eur. Okresný súd ďalej vzhľadom na zrušujúce uznesenie krajského súdu, ktorým mu bolo uložené zaoberať sa návrhom navrhovateľa zo dňa 19. 3.2013 a posúdiť, či uvedeným návrhom došlo k zmene návrhu v zmysle § 95 O.s.p. uviedol, že má za to, že predmetným podaním nedošlo k zmene návrhu v rozšírení žalobného návrhu a to z toho dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal, že by sa domáhal niečoho viac ako v pôvodnom návrhu. Podľa súdu vykonávanie dôkazov v rámci konania neznamená rozšírenie návrhu o skutkové tvrdenia pretože konanie ako také sa skladá z množstva skutkových tvrdení a v prípade ak by na základe každého nového skutkového tvrdenia malo dôjsť k

zmene návrhu, tak každé nové skutkové tvrdenie by muselo byť pripustené ako rozšírenie skutkových tvrdení, čo je nepredstaviteľné a súdny poriadok toto ani nepozná. Z tohto dôvodu súd v pôvodnom rozsudku o tomto podaní nerozhodoval, ani žiadnym spôsobom naň nepoukázal, pretože išlo len o navrhnutie dôkazov.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. s tým, že o nich rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol, aby odvolací súd sám vec prejednal a uznesením pripustil zmenu návrhu na začatie konania zo dňa 9.8.2012 v zmysle podania zo dňa 19.3.2013, ktorým rozširuje návrh o skutkové tvrdenia, na ktorých žalobný návrh spočíva, o ktorej súd prvého stupňa nerozhodol a následne oboznámil vykonané dôkazy súdom prvého stupňa a zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že návrhu navrhovateľa vyhovie, prípadne aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Navrhovateľ napáda rozhodnutie pre jeho nepreskúmateľnosť, nakoľko sa súd prvého stupňa dopustil vážneho procesného pochybenia, keď neprípustil zmenu žalobného návrhu (rozšírenie žalobného návrhu o skutkové tvrdenia) v zmysle ust. § 95 ods. 1 O.s.p. a nerozhodol o prípustnosti, resp. neprípustnosti zmeny žaloby procesným uznesením. Poukázal na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29.1.2014, kde okrem iného súdu prvého stupňa uložil v ďalšom konaní sa zaoberať návrhom navrhovateľa zo dňa 19.3.2013, ktorým rozšíril svoj žalobný návrh o ďalšie skutkové tvrdenia a posúdiť, či uvedeným návrhom došlo k zmene návrhu v zmysle § 95 O.s.p. Okresný súd sa týmto pokynom krajského súdu síce zaoberal v odôvodnení svojho rozhodnutia, avšak zjavne nie správne. Má za to, že za zmenu žaloby treba považovať takú zmenu, ktorá sa vzťahuje k pôvodnému petitu. Navrhovateľ teda môže požadovať menej alebo viac než bolo požadované v pôvodnom petite, alebo môže požadovať niečo iné. Za zmenu návrhu musí súd považovať len takú zmenu, ktorá spočíva v tom, že navrhovateľ požaduje viac než pôvodne alebo niečo iné. Za zmenu návrhu je možné považovať i zmenu tvrdeného skutkového stavu bez zmeny petitu, teda navrhovateľ síce požaduje rovnaké plnenie, ale na základe iného skutkového stavu ako ho opísal v žalobe. Navrhovateľ má za to, že ak súd neprípustil zmenu návrhu, tak rozhodol o pôvodnom návrhu, vôbec nekonal o zmenenom návrhu, zmenu ani neprípustil.

Navrhovateľ ďalej namietol, že rozsudok súdu prvého stupňa nespĺňa náležitosti § 157 ods. 2 O.s.p., preto je v zásadne nepreskúmateľný a zmätočný. Poukázal na to, že súd v svojom rozsudku obchádza a selektuje dôkazy v prospech odporcu. Konateľ odporcu I. D., ktorý bol vypočutý v trestnom konaní uviedol tieto skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa v svojom odôvodnení vôbec neuviedol. V odvolaní ďalej navrhovateľ poukazuje na výpoveď svedka I. D. z trestného konania. Ďalej uviedol, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevyhodnotil tvrdenie I. D., konateľa odporcu, keď súdu na pojednávaní konanom dňa 9.4.2013 predložil zmluvu o dielo uzavretú s D. T., ktorú uzavrel dodatočne po vykonaní prác na spoločnosť BAUMAG, s. r. o., keď žiadal I. D. T. prerobiť faktúru zo spoločnosti Immo-Finanz-Holding, s. r. o. na spoločnosť BAUMAG, s. r. o. Na pojednávaní predložil konateľ I. D. zmluvu uzavretú medzi spoločnosťou BAUMAG, s. r. o. a svedkom T.. Zmluva sa nachádza v spise, súd ju však medzi dôkazy nezaraďuje ani nehodnotí.

Ďalej uviedol, že navrhovateľ v konaní v tejto súvislosti predložil podaním zo dňa 27.1.2015 pôvodnú faktúru vystavenú D. T. spoločnosti Immo-Finanz-Holding, s. r. o. Túto faktúru žiadal prerobiť v máji 2011 I. D., konateľ odporcu na spoločnosť BAUMAG, s. r. o. s tým, že svedkovi dal dodatočne podpísať aj zmluvu o dielo vypracovanú na spoločnosť BAUMAG, s. r. o. Na tejto faktúre, ktorá je prečiarknutá, je vlastnou rukou svedka T. napísané : „na žiadosť pána D. prerobené na BAUMAG“. Súd prvého stupňa tento listinný dôkaz v rozsudku ani nespomína ani nehodnotí. Dôkaznú situáciu, ktorú súd prvého stupňa zistil v rámci vykonaného dokazovania hodnotí účelovo a tendenčne v prospech odporcu, napriek tomu, že tieto dôkazy svedčia proti odporcovi a potvrdzujú oprávnenosť podanej žaloby. Uviedol, že súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so svedeckou výpoveďou F. H., ktorá zjavne nechcela o skutočnostiach vypovedať, s odvolaním sa na to, že si nič nepamätá, hoci sama uviedla, že faktúru zanesla do účtarne spoločnosti Immo-Finanz-Holding, s. r. o. Zo všetkých dôkazov jednoznačne vyplynulo, že tovar prevzatý od navrhovateľa mal odobrať odporca, čo z priameho pokynu I. D. zabezpečovala svedkyňa H.. Ďalej uviedol, že svedecká výpoveď svedka N. Q. je pre súdenú vec bezvýznamná. Uvedený svedok len spracovával účtovníctvo odporcu, teda to, čo svedkovi predložili na zaúčtovanie to, zaúčtoval. Ak odporca tomuto svedkovi faktúru nepredložil, tak ju tento zaúčtovať do účtovníctva nemohol. Súd na základe vykonaných dôkazov tieto nesprávne vyhodnotil a na základe

nesprávneho vyhodnotenia dôkazov prijal i nesprávny právny záver. Nie je pravdou, že by nebolo preukázané, že svedkyňa H. z príkazu I. D. neriešila vystavenie faktúry na spoločnosť Immo-Finanz-Holding, s. r. o., pretože to okrem navrhovateľa, svedka I. R. uviedol i svedok H., T., ktorý dokonca po predložení zmluvy o dielo sa k tejto zmluve vyjadril tak, že mu ju dal podpísať dodatočne po vykonaní I. D.. Nie je pravdivé tvrdenie súdu, že hodnoverným spôsobom nevysvetlil, z akého dôvodu duplicitne bol ním ako dodávateľom vydaný list o prevzatí toho istého tovaru aj na spoločnosť BAUMAG, s. r. o. dňa 11.3.2011. Sám N. H. uviedol, že on pôvodne objednával tento tovaru na spoločnosť BAUMAG, s. r. o., ale bol to konateľ I. D., ktorý uviedol, že sa tovar bude brať na spoločnosť Immo-Finanz-Holding, s. r. o., že tým poveril pani H., aby sa viac o to nestaral. Právny záver súdu, že medzi účastníkmi konania nedošlo k uzatvoreniu zmluvy, ale medzi navrhovateľom a spoločnosťou BAUMAG, s. r. o. je v príkrom rozpore s tvrdením I. D., ktoré uviedol vo svojej výpovedi na polícii dňa 23.4.2014.

Z uvedených skutočností možno jednoznačne dovodiť, že to bol I. D., ktorý ako konateľ odporcu i konateľ spoločnosti BAUMAG, s. r. o. sa snažil do zodpovednosti za zaplatenie odobratého tovaru od navrhovateľa dostať svedka T.. Oprávnenosť tohto záveru vyplýva zo samotnej výpovede I. D. na polícii, v ktorej to tvrdil. Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiada, aby odvolací súd rozhodol tak, ako navrhol v úvode svojho odvolania.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že už nemá čo navyiac uviesť od svojich predchádzajúcich prednesov, odvolanie navrhovateľa považuje za nedôvodné, preto sa domáha potvrdenia prvostupňového rozhodnutia súdu. Odkazuje na svoje predchádzajúce prednesy a písomné podania, dôkazy vykonané prvostupňovým súdom, pričom sa stotožňuje so skutkovými zisteniami prvostupňového súdu aj s ním vysloveným právnym názorom. Navrhol, aby mu boli priznané trovy odvolacieho konania spolu vo výške 95,712 eur za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, režijný paušál, 20 % DPH.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal odvolanie v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam ako aj vec správne právne posúdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým návrh navrhovateľa zamietol. Základnou odvolacou námietkou je tvrdenie navrhovateľa, že súd prvého stupňa nerozhodol o zmene žaloby v zmysle ust. § 95 O.s.p., ktorú navrhovateľ navrhol podaním zo dňa 19.3.2013 a nerešpektoval v tejto súvislosti názor odvolacieho súdu, ktorý vo svojom zrušujúcom uznesení prikázal zaoberať sa súdu prvého stupňa návrhom navrhovateľa zo dňa 19.3.2013 a posúdiť, či uvedeným návrhom došlo k zmene návrhu v zmysle § 95 O.s.p. Ďalšia námietka navrhovateľa smerovala k tomu, že rozsudok súdu prvého stupňa nespĺňa náležitosti § 157 ods. 2 O.s.p., že je nepreskúmateľný a zmatečný a súd prvého stupňa sa konkrétnymi, v odvolaní uvedenými dôkazmi nezaobrá, tieto v rozsudku nespomína ani nehodnotí, že pomerne jednoduchú dôkaznú situáciu, na ktorú navrhovateľ v tomto odvolaní priamo poukazuje, nesprávne vyhodnotil.

Odvolací súd v súvislosti s odvolacími námietkami konštatuje, že tieto nemôžu viesť k záveru nesprávnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Okresný súd Zvolen rozsudkom č. k. 8Cb/24/2012-130 zo dňa 9. apríla 2013 návrh navrhovateľa zamietol. Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudok Okresného súdu Zvolen uznesením č.k. 41Cob/223/2013-190 zo dňa 29. januára 2014 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia odvolací súd okrem iného konštatoval, že okresný súd predčasne návrh navrhovateľa pre nedostatok pasívnej

legitimácie odporcu zamietol a s tým, že v ďalšom konaní okresný súd uskutoční konfrontáciu medzi F. H. a svedkami, ktorí potvrdili, že F. H. prikázala prerobiť faktúru na odberateľa Immo-Finanz-Holding, s. r. o., v prípade potreby opätovne vypočuje konateľa odporcu ohľadne tej skutočnosti, kto uhradil zo strany odporcu sumu 500,--eur navrhovateľovi dňa 11.3.2011 na faktúru K11024 s tým, že ak odporca uplatnenú platbu nespochybní, okresný súd vykoná dokazovanie prečo odporca uhradil z faktúry K11024 500,--eur ak tvrdí, že nikoho na prevzatie tovaru nespĺnomocnil. Zároveň mal okresný súd zisťovať, či bola predmetná faktúra doručená učtárni odporcu, či ju odporca zaevidoval vo svojom účtovníctve, či si zaevidoval čiastočnú úhradu vo výške 500,--eur z tejto faktúry a ak popieral akýkoľvek záväzok voči navrhovateľovi predmetnej faktúry, prečo odporca vôbec sumu 500,--eur a na základe čoho navrhovateľovi uhradil. Ďalej bude zisťovať, či F. H. pri prepísaní faktúry na spoločnosť odporcu konala na príkaz konateľa odporcu tak ako to uviedli svedkovia. Okresný súd sa bude zaoberať v ďalšom konaní návrhom navrhovateľa zo dňa 19.3.2013, doručeným okresnému súdu dňa 25.3.2013, ktorým rozšíril svoj žalobný návrh o ďalšie tvrdenia a posúdi, či uvedeným návrhom došlo k zmene návrhu v zmysle § 95 O. s.p.

Podľa § 95 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Navrhovateľ sa pôvodným návrhom doručeným okresnému súdu dňa 16.8.2012 domáhal proti odporcovi zaplata sumy 1.582,45 eur spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že odporca ako kupujúci si objednal u navrhovateľa ako predávajúceho materiál vyšpecifikovaný vo faktúre č. K11024 vystavenej dňa 11. 3.2011. Dňa 11. 3. 2011 odporca navrhovateľovi uhradil zálohovú platbu 500,--eur, ktorú si navrhovateľ zaúčtoval do svojho účtovníctva a vystavil pokladničný doklad. Uviedol, že tovar odovzdal odporcovi podľa objednávky v prevádzkárni navrhovateľa dňa 11.3.2011, pričom faktúru od navrhovateľa prevzala F. H., ktorú prevzatím faktúry poveril konateľ odporcu I. D..

V návrhu doručenom súdu dňa 25.3.2013 požiadal, aby súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania, ktorým podaním rozširuje svoj návrh o skutkové tvrdenia, na ktorých žalobný návrh spočíva. Zároveň ku skutkovým okolnostiam uvedeným v tomto návrhu navrhovateľ navrhol súdu dôkaz vylúčením svedkov D. T., I. D. a I. R..

Okresný súd sa v novom konaní na základe právneho názoru odvolacieho súdu uvedeným podaním navrhovateľa zaoberal, mal za to, že týmto podaním nedošlo k zmene návrhu v rozšírení žalobného návrhu z toho dôvodu, že navrhovateľ súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa domáhal niečoho viac ako v pôvodnom návrhu s tým, že podľa názoru súdu vykonávanie dôkazov v rámci konania neznamena rozšírenie návrhu o skutkové tvrdenia.

Odvolací súd sa s názorom okresného súdu stotožňuje, má za to, že uvedeným podaním navrhovateľa sa vo svojom odôvodnení rozhodnutia okresný súd zaoberal, vysvetlil dôvody, pre ktoré nepovažoval predmetné podanie navrhovateľa za zmenu žaloby podľa § 95 O.s.p. So všetkými skutkovými tvrdeniami uvedenými v predmetnom podaní sa prvostupňový súd zaoberal, vypočul navrhnutých svedkov a nárok navrhovateľa skúmal aj na základe tvrdení navrhovateľa uvedených v tomto návrhu. Z uvedeného dôvodu dospel správne okresný súd k záveru, že v danom prípade sa o zmenu žaloby nejedná. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na rozhodnutie R 38/1999, podľa ktorého nejde o zmenu návrhu podľa § 95 ods. 1 O.s.p. ak žalobca po začatí konania ním uvádzané skutočnosti v návrhu na začatie konania doplní o ďalšie skutočnosti, ktorými odôvodňuje ním uplatnený nárok.

Podľa ust. § 409 ods. 1 Obch. zák. kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnuťelnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

Podľa ust. § 409 ods. 2 Obch. zák. v zmluve musí byť kúpna cena dohodnutá alebo musí v nej byť aspoň určený spôsob jej dodatočného určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu ju uzavrieť aj bez určenia kúpnej ceny. V tomto prípade je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu ustanovenú podľa § 448.

Podľa ust. § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

Podľa ust. § 15 ods. 1 Obchod. zák. kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza.

Podľa ust. § 22 ods. 1 Obč. zák. zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

Podľa ust. § 23 Obč. zák. zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve.

Podľa ust. § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávnenia zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomociteľovi.

Podľa ust. § 33 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak splnomocnenec prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocenstva, je splnomocniteľ zviazaný len pokiaľ toto prekročenie schválil. Ak však splnomocniteľ neoznámí osobe, s ktorou splnomocnenec konal svoj nesúhlas bez zbytočného odkladu potom, čo sa prekročenie oprávnenia dozvedel platí, že prekročenie schválil.

Keďže odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že okresný súd bude v novom konaní opätovne povinný skúmať okrem iného oprávnenie F. H. konať za odporcu, teda či bola oprávnená predmetnú faktúru za odporcu prevziať, okresný súd vykonal dokazovanie, keď zistil, že sa v konaní nepreukázalo oprávnenie F. H. konať za odporcu. F. H. uviedla, že nikdy nebola zamestnankyňou odporcu, nebola nikdy písomne ani ústne poverená a splnomocnená konať za spoločnosť odporcu, ktorú skutočnosť konateľ odporcu popieral s tým, že na konanie v mene odporcu ju nikdy nespomocnil, F. H. nebola nikdy v právnom vzťahu do spoločnosťou Immo-Finanz-Holding, s. r. o. s tým, že do 12.4.2012 táto spoločnosť mala štyroch konateľov, ktorí mohli spoločnosť zaväzovať spoločne.

Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by F. H. mohla za odporcu konať v zmysle ust. § 13 ods. 1, prípadne § 15 ods. 1 Obchod. zák. alebo že by bola konateľmi odporcu v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka splnomocnená a oprávnená konať za odporcu.

V konaní pred okresným súdom navrhovateľ podaním zo dňa 3.7.2014 uviedol, že spoločnosť BAUMAG, s. r. o. v r. 2010 - 2011 mienila brať na faktúru len tovar, ktorý je predmetom sporu. Iné faktúry za toto obdobie neexistujú, uviedol, že od spoločnosti BAUMAG, s. r. o. r. 2010 - 2011 neprijal žiadnu zálohovú platbu a že od spoločnosti Immo-Finanz-Holding, s. r. o. bola prijatá len jedna zálohová platba, a to 11. 3. 2011. Odporca predložil súdu faktúru č. K11114 s dátumom vystavenia 12. 8. 2011, s dátumom splatnosti 20.8.2011, kde ako dodávateľ je uvedený navrhovateľ, ako odberateľ spoločnosť BAUMAG, s. r. o. Faktúra mala byť vystavená na základe dodacieho listu č. K11024, na základe výdajok D. a D. zo dňa 11.3.2011. Odvolací súd uvádza, že tovar uvedený na faktúre č. K11114 pre odberateľa BAUMAG, s. r. o. je totožný s tovarom uvedeným na faktúre K11024 z 11.3.2011, ktorá je predmetom sporu. Faktúru pre odberateľa BAUMAG, s. r. o., ktorá zároveň slúži ako dodací list vystavil a podpísal navrhovateľ. Uvedená faktúra znela na sumu 2.082,45 eur, teda na tú istú sumu ako faktúra, ktorej zaplata sa navrhovateľ predmetnou žalobou domáha. V spise sa zároveň nachádzajú na č. l. 75 - 78 dodacie listy, kde ako dodávateľ je uvedený navrhovateľ, ako odberateľ spoločnosť BAUMAG, s. r. o.

Okresný súd mal správne za preukázané, že kúpna zmluva medzi spoločnosťou navrhovateľa a odporcom uzavretá nebola. Navrhovateľ vo svojom podaní z 3.7.2014 tvrdil, že od spoločnosti BAUMAG, s. r. o. 2010-2011 neprijal žiadnu zálohovú platbu, pričom na č. l. 249 sa nachádza príjmový pokladničný doklad zo dňa 19.2.2011, podľa ktorého navrhovateľ prijal od spoločnosti BAUMAG sumu 500,--eur, ako zálohu za tovar. Uvedené tvrdenie navrhovateľa, že neprijal od spoločnosti BAUMAG, s. r. o. žiadnu zálohovú platbu je teda v priamom rozpore s predloženým príjmovým pokladničným dokladom. V súvislosti s poukázaním platby 500,--eur zo strany odporcu navrhovateľovi odvolací súd poukazuje na výpoveď svedka T. v konaní ČVS ORP-1569/KA-ZB 2012, kde uviedol, že I. D. dal zálohu 500,--eur H., aby ju zanesol ku S. ako zálohu za materiál. Odvolací súd uvádza, že svedok N. H. potvrdil, že nikdy nepracoval pre spoločnosť odporcu, pracoval len pre spoločnosť BAUMAG, s. r. o. Z uvedeného vyplýva, že uvedenú sumu 500,--eur zaplatila navrhovateľovi spoločnosť BAUMAG, s. r. o. nie odporca. Odporca popieral v konaní, žeby uhradil navrhovateľovi sumu 500,--eur, tvrdil, že takýto pokladničný doklad nevidel, ani nebol zaúčtovaný. Odvolací súd poukazuje na to, že na predmetnom pokladničnom

doklade je len pečiatka navrhovateľa a nečitateľný podpis, avšak žiadny podpis, prípadne pečiatka odporcu sa na tomto pokladničnom doklade nenachádza.

Navrhovateľovi sa podľa názoru odvolacieho súdu nepodarilo preukázať, žeby bol v právnom vzťahu so spoločnosťou odporcu, aj keď faktúru č.K11024 zo dňa 11.3.2011 potvrdila svojim podpisom F. H.. Konaním pred prvostupňovým súdom sa preukázalo, že nebola oprávnená za odporcu konať, svedkyňa uviedla, že nikdy nepracovala pre spoločnosť odporcu, len pre spoločnosť BAUMAG, s. r. o. na základe splnomocnenia. Konateľ odporcu I. D. poprel, že by svedkyňu splnomocnil, prípadne že by bola oprávnená konať za spoločnosť odporcu. V neposlednom rade odvolací súd uvádza, že totožná faktúra bola pod iným číslom, avšak s totožným tovarom vystavená aj pre spoločnosť BAUMAG, s. r. o., hoci navrhovateľ tvrdil, že žiadnu faktúru pre odberateľa spoločnosť BAUMAG, s. r. o. nevystavil, na č. I. 59 - 61 sa nachádzajú výdajky s totožným tovarom, jedná sa o výdajky zo dňa 11.3.2011, kde je ako odberateľ uvedená spoločnosť BAUMAG, s. r. o. na predmetných výdajkách je podpísaný aj navrhovateľ s tým, že tento tovar bol z jeho strany spoločnosti BAUMAG, s. r. o. vydaný. Nachádza sa v spise aj príjmový pokladničný doklad na sumu 500,--eur, podľa ktorého túto sumu mal prevziať navrhovateľ od spoločnosti BAUMAG, s. r. o., čo taktiež navrhovateľ v konaní popieral.

V neposlednom rade poukazuje odvolací súd na upomienku navrhovateľa adresovanú odporcovi dňa 14.7.2011, v ktorej uvádza, že do termínu splatnosti odporca neuhradil faktúru č. K11024 s dátumom splatnosti 25.3.2011, čiastka 2.082,45, uhradené - žiadna suma, neuhradené 2.082,45 eur, zostáva uhradiť 2.082,45 eur. Podľa názoru odvolacieho súdu je nelogické, aby štyri mesiace potom, ako mala byť navrhovateľovi odporcom z predmetnej faktúry uhradená suma 500,--eur na základe pokladničného dokladu nachádzajúceho sa na č.l. 9 spisu, žiadal opätovne od odporcu uhradenie celej fakturovanej sumy, teda sumy 2.082,45 eur a do svojej upomienky by neuviedol, že bola z tejto faktúry dňa 11.3.2011 uhradená suma 500,--eur. Aj z tohto je zrejmé, že platba 500,--eur bola navrhovateľovi uhradená spoločnosťou Baumag s. r. o..

Na základe uvedeného má odvolací súd za preukázané, že námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred prvostupňovým súdom, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

Odvolací súd po preskúmaní veci prišiel k záveru, že súd prvého stupňa správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené a bolo vykonané dokazovanie plne v súlade s procesnými zásadami formulovanými v Občianskom súdnom poriadku. Súd prvého stupňa dospel k zisteniu pravdivého obrazu skutkového stavu a na tomto základe dospel k správnym právnym záverom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne okresný súd podľa ust. 224 ods. 4 O.s.p.

Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.